

Flertallet at stryge en Bestemmelse med Hensyn til Underofficersselevskolen, der gaar ud paa, at Eleverne betragtes som menige. Jeg begaar vel ikke nogen Indskrektion, naar jeg siger, at Udvalget havde ment, at den samme Bestemmelse skulde indføres for Kadetterne og, saa vidt jeg husker, ogsaa for Eleverne i Skibbygnings- og Maskinskolen, men man har saa foretrukket at stryge Bestemmelsen for Underofficersskolen, idet man gaar ud fra, at Kadetterne allerede paa Forhaand ere at betragte som menige. Det kan godt være, at de ikke have nogen militær Rang, men Praksis og Tradition have dog ført med sig, at trods det, at der ikke er nogen egentlig Bestemmelse om, at Underofficers-, Skibbygnings- og Maskinskoleelever skulde hilse paa Kadetterne, er det dog blevet saaledes, at Kadetterne mene at have Krav paa, at der over for dem skal være Hilsepligt for Underofficersseleverne, og jeg tror ogsaa, at det er paalagt Eleverne fra de to andre Skoler at hilse paa Kadetterne. For saa vidt det nu indskærpedes alle Kadetter, at de, saa længe de ikke have en Kommando, ere at betragte som menige, kan der være Mening i at undlade at omtale dette Forhold i Loven, men saafremt det ikke gøres, vil den gamle Opfattelse blive ved at gøre sig gældende. Saa vidt jeg ved, hilse Kadetterne heller ikke paa Underofficererne. Jeg fremdrager ikke dette Forhold, fordi jeg i og for sig ynder Hilsepligten. Jeg vilde tværtimod betragte det som et Fremskridt, om man kunde komme noget eller helst helt bort derfra. Det skal i hvert Fald ikke være saaledes, at unge Mennesker, der befinde sig som Lærlinge inden for Militæretaten i forskellige Retninger, paa dette Trin skulle have Krav paa Lydighed fra nogen af de andre Elevers Side. Forslaget, som den højtærede Minister har fremsat det, udelukker fremtidig Underofficerer og menige fra at blive optagne paa Officersskolen, hvad der motiveres dermed, at ingen hidtil har villet benytte denne Adgang. Jeg synes, at det er en daarlig Motivering. Den nuværende Adgang gør ingen Fortræd, men det, at man nu vil fjerne den, tyder for mig paa en bestemt Tendens i Forslaget til at gøre Adskillelsen større og skarper.

Den højtærede Minister siger i Slutningen af Motiverne, at den finansielle Virkning af Forslaget ikke vil blive synderlig stor, men at det ganske vist ikke kan bestemmes saa nøje i Øjeblikket, da det vil være afhængigt af de vekslende

Forhold. Ja, det er rigtigt, men det forekommer mig dog, at det er ret sandsynligt, at den her foreslaede Ordning maa kræve finansielle Ofre, thi det er jo ikke alene en Omordning af de bestaaende Skoler, man efter min Mening maa kunne vente, men ogsaa en Oprettelse af en helt ny Skole, en Fortsættelsesskole for Officerer. Hidtil er jo Efteruddannelsen af Søofficerer foregaaet sammen med Hærens Officerers, men nu oprettes der en særlig Fortsættelsesskole, hvor det normale Elevantal er sat til 10. Det vil altsaa sige, at vi faa en helt ny Skole med eget Lokale, Lærpersonale, Materiel, kort sagt med hele en Skoles Apparat, thi af Motiverne fremgaar det ikke, at man skal bruge det samme Materiel, Lokale og Lærpersonale, som nu bruges i de andre Skoler, og for øvrigt antager jeg, at dette vilde forbyde sig af sig selv, da de andre Skoler ere fuldt ud optagne i den Tid, Undervisningen kan gives. Derfor tror jeg, at der vil komme en finansiell Virkning deraf, som vil kræve forøgede Udgifter til Flaaden. Som sagt, jeg synes ikke, det havde saa overordentlig stort Hastværk med hele denne Lov. Vi have jo en Forsvarskommission, og det er netop saadanne Forhold, den maa beskæftige sig med. Der var derimod andre Ting vedrørende Flaaden og Marinen, som jeg tænkte, at den højtærede Minister vilde have ilet noget mere med at søge ordnet. Det havde jeg ogsaa en berettiget Grund til at haabe, idet der i den Betænkning, som Udvalget afgav angaaende Underofficerernes Lønning, siges, at der havde været konfereret med Ministeren, og at Udvalget paa Grund af denne Konference kunde sige, at det var det bekendt, at der angaaende Arbejderne og Arbejdsforholdene paa Marinens Værfter var nedsat en Kommission, hvad Udvalget ganske kunde bilige. Der er gaaet et Stykke Tid, siden denne Kommission blev omtalt, idet Betænkningen blev afgiven i Januar i Fjor. Ministeren har jo nogen Undskyldning i sin Sygdom, men jeg synes dog, at naar det har saadan en Il med at faa den foreliggende Lov færdig, er der Ting, som det haster mere med, idet de dreje sig om Folks Eksistens og daglige Velfærd, medens denne Lov efter mit Syn kunde og burde vente. Jeg skal foreslaa, at man ikke stemmer mod Overgangen fra 2den til 3die Behandling, men at man ved den endelige Behandling stemmer imod Lovforslaget. Denne Sag bør kunne vente.